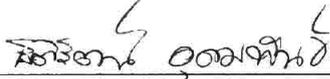
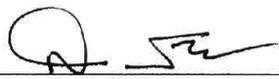

ฉัตรรัตน์ อุคมพันธ์ 2550: การใช้ที่ดินในพื้นที่สำหรับการอนุรักษ์ ในเขตป่าภูหลวง –
วังน้ำเขียว ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การใช้ที่ดินและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
อย่างยั่งยืน) สาขาการใช้ที่ดินและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา ประชานกรรมการที่ปรึกษา:
รองศาสตราจารย์สากล สถิติวิทยานันท์, วท.ด. 111 หน้า
ISBN 974-16-2628-2

การวิจัยเรื่องการใช้ที่ดินในพื้นที่สำหรับการอนุรักษ์ ในเขตป่าภูหลวง – วังน้ำเขียว มี
วัตถุประสงค์เพื่อ 1. กำหนดขอบเขตพื้นที่สำหรับการอนุรักษ์ในเขตป่าภูหลวง – วังน้ำเขียว 2.
ศึกษาลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่สำหรับการอนุรักษ์ในเขตป่าภูหลวง – วังน้ำเขียว
และ 3. ศึกษาความคิดเห็นด้านการอนุรักษ์ดินและน้ำของผู้ใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่สำหรับ
การอนุรักษ์ในเขตป่าภูหลวง – วังน้ำเขียว โดยใช้เทคนิคการซ้อนทับข้อมูลทางแผนที่ (Overlay
Map) และการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ราย

ผลการวิจัยพบว่าพื้นที่สำหรับการอนุรักษ์ในเขตป่าภูหลวง – วังน้ำเขียว ที่กำหนด
โดยใช้ 3 ลักษณะ คือ พื้นที่ความลาดชันมากกว่า 35% พื้นที่ลุ่มน้ำชั้นคุณภาพที่ 1 และพื้นที่
ป่าอนุรักษ์ (ป่าโซน C) มีพื้นที่รวม 488.15 ตร.กม. ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 82.42) เป็นพื้นที่
อุทยานแห่งชาติ พื้นที่ป่าเพื่อการท่องเที่ยวและสถานีวิจัยป่าไม้ แต่มีพื้นที่บางส่วน (ร้อยละ 14.42)
เกษตรกรใช้ในการปลูกพืชไร่ ไม้ผล / ไม้ยืนต้น และแหล่งชุมชน โดยเกษตรกรที่ใช้ประโยชน์
ในพื้นที่อนุรักษ์มีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ดินและน้ำเล็กน้อย และมีความคิดเห็นในทางบวก
ต่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ แต่ไม่สามารถนำวิธีการอนุรักษ์ดินและน้ำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่
เนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจและขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ลายมือชื่อนิสิติ

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

23 / ๕๑ / 2550